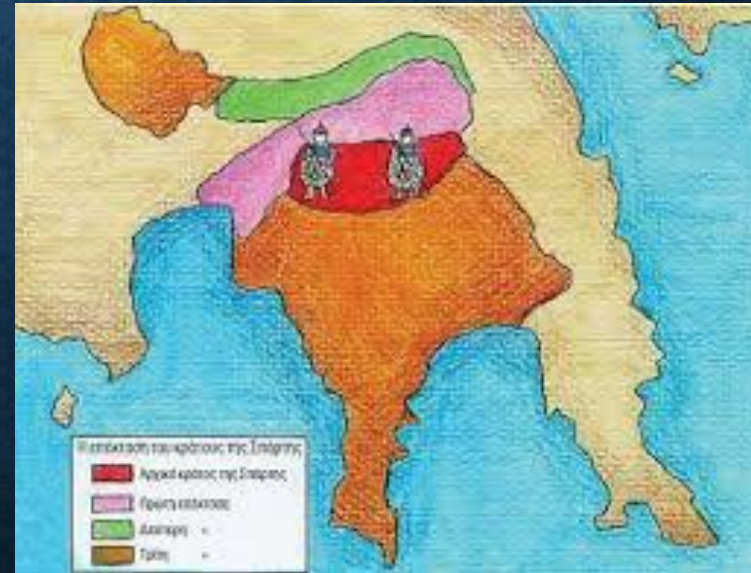

ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ

Οδυσσέας Περαντζάκης Α'2

- Η Σπάρτη ήταν πόλη-κράτος στην Αρχαία Ελλάδα . Ήταν χτισμένη στις όχθες του ποταμού Ευρώτα στη Λακωνία. Η Σπάρτη έχει μείνει γνωστή στην παγκόσμια ιστορία για τη στρατιωτική δύναμή της, την πειθαρχία της, τον ηρωισμό της και το μεγάλο αριθμό των δούλων της. Η στρατιωτική δύναμη της Σπάρτης στηριζόταν στο σύστημα της Αγωγής που είχε επιβάλει η νομοθεσία του Λυκούργου, κάτι που ήταν μοναδικό στην Αρχαία Ελλάδα. Η ιστορική περίοδος της Σπάρτης αρχίζει μετά την Κάθοδο των Δωριέων γύρω στο 1100 π.Χ. και τελειώνει κατά τη διάρκεια της Ρωμαιοκρατίας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

- Ως πρώτος νομοθέτης και θεμελιωτής του πολιτικού συστήματος, φέρεται ο Λυκούργος.
- Η Σπάρτη διέθετε δύο βασιλείς, οι αρμοδιότητες των οποίων ήταν τόσο στρατιωτικές όσο και θρησκευτικές.
- Η Γερουσία ήταν ένα σώμα 28 ανδρών, ηλικίας από 60 ετών και άνω (οπότε και ολοκληρωνόταν η στρατιωτική θητεία), που εκλέγονταν διά βίου από την Απέλλα. Η Γερουσία έπαιζε σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή του κράτους, έχοντας την εξουσία να προετοιμάζει τους νόμους προς ψήφιση, καθώς και να έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία.
- Οι πέντε έφοροι αποτελούσαν μια ομάδα αξιωματούχων στην Αρχαία Σπάρτη που είχαν ως στόχο την εποπτεία των βασιλέων και των κατοίκων της πόλης, ειδικά σε ό,τι αφορούσε την τήρηση των παραδόσεων.
- Με τον όρο «Απέλλα» είναι γνωστή η συνέλευση των «Ομοίων», δηλαδή όλων των ελεύθερων αρρένων Σπαρτιατών που κατείχαν πολιτικά δικαιώματα. Απ' ό,τι φαίνεται ο ρόλος της ήταν αρκετά περιορισμένος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

- Η γυναίκα απολάμβανε μεγάλα προνόμια στην Αρχαία Σπάρτη, πράγμα που προκαλεί εντύπωση, εάν συγκρίνουμε τη θέση της γυναίκας στη Σπάρτη με αυτήν στην Αθήνα και στις άλλες ελληνικές πόλεις της αρχαιότητας. Επειδή ο άνδρας έλειπε για πολύ καιρό από το σπίτι, η γυναίκα στη Σπάρτη ήταν χειραφετημένη σε βαθμό αδιανόητο για την εποχή εκείνη. Είχε αυξημένα προνόμια και αρμοδιότητες στη σπαρτιατική κοινωνία. Γυμναζόταν, όπως τα αγόρια και οι άνδρες, και ήταν γνωστή για τις αθλητικές της ικανότητες. Συμμετείχε στην πάλη, γυμνή, όπως και οι άνδρες, ενώ εκπαιδευόταν στο δίσκο και στο ακόντιο. Μεγάλη σημασία έδινε και στους χορούς.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

- Η Σπαρτιατική αγωγή ήταν το βασικότερο χαρακτηριστικό της Αρχαίας Σπάρτης, ένα χαρακτηριστικό που έκανε τη Σπάρτη εντελώς διαφορετική από τις άλλες ελληνικές πόλεις. Όταν το παιδί γεννιόταν, το έκαναν μπάνιο σε κρασί για να διαπιστώσουν την αντοχή του και το έδιναν στους πρεσβύτερους Σπαρτιάτες, που εξέταζαν το σώμα του μωρού και διαπίστωναν, εάν το παιδί ήταν αρτιμελές ή όχι. Τα παιδιά που γεννιόντουσαν ασθενικά ή ανάπηρα τα άφηναν στον Καιάδα ! Οι γονείς ανέτρεφαν το αρσενικό παιδί τους μόνο μέχρι τα επτά του έτη, όταν και την ευθύνη για την ανατροφή την αναλάμβανε η Σπαρτιατική Πολιτεία. Από τα επτά τους χρόνια τα αγόρια της Σπάρτης σκληραγωγούνταν. Από τα δεκατρία τα μάθαιναν να παλεύουν, να επιζούν, να τρώνε λίγο, να φοράνε το ίδιο μιάτιο σε όλες τις εποχές του χρόνου. Έτρωγαν «Μέλινα Ζωμό», αλλά ενθαρρύνονταν να κλέβουν για το φαγητό τους, και τα τιμωρούσαν μόνο εάν είχαν πιαστεί, ακριβώς επειδή πιάστηκαν. Επίσης, έπρεπε να κοιμούνται πάνω σε καλάμια που έκοβαν από τις όχθες του Ευρώτα, και να μιλάνε λίγο και ο λόγος τους να είναι περιεκτικός, (λακωνικός). Όλα αυτά ήταν υπό την επίβλεψη του παιδονόμου. Η αγωγή των Σπαρτιατών κρατούσε μέχρι τα είκοσι τους χρόνια, δηλαδή συνολικά δώδεκα έτη.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

- Ο Σπαρτιατικός Στρατός ήταν, ίσως, η πιο τρομερή πολεμική μηχανή του αρχαίου κόσμου. Αυτή η πολεμική μηχανή με την απίστευτη πειθαρχία και εκπαίδευση κατάφερνε πολύ καλά επί αιώνες να καλύπτει το μεγαλύτερο και βασικότερο ελάττωμά της, που βεβαίως δεν ήταν άλλο από την αριθμητική της σύσταση. Οι Σπαρτιάτες οπλίτες φορούσαν πάντα κόκκινο μανδύα, γιατί κάλυπτε το αίμα εάν πληγώνονταν και, επίσης, κατά το Λυκούργο, τρόμαζε κατά κάποιον τρόπο τον αντίπαλο. Στις μάχες οι Σπαρτιάτες οπλίτες δεν φορούσαν σανδάλια, αλλά πήγαιναν ξυπόλητοι, ώστε να διατηρείται πιο σταθερή η φάλαγγα. Είναι χαρακτηριστικό ότι πριν πάνε στη μάχη, όταν η μητέρα έδινε την ασπίδα στο γιο της, έλεγε τη γνωστή φράση «ήταν ή επί τας».

ΤΕΛΟΣ

